

CHIẾC ÁO TRẮNG NGÀY CƯỚI

Chứng từ của Vincent và Christelle, đôi vợ chồng Công Giáo người Pháp. Gọi là Công Giáo, nhưng thật ra hai người trải qua thời gian không sống đạo. Xin nhường lời Ông Bà kể lại tiến trình đưa đến Đức Tin và sống đạo nghiêm chỉnh trong đời sống hôn nhân.

Ông Vincent. Chúng tôi gặp nhau nơi ghế nhà trường. Năm ấy Christelle 17 tuổi còn tôi 22 tuổi. Lúc đó tôi không có ý niệm về tôn giáo, bởi lẽ gia đình tôi không giữ đạo.

Bà Christelle. Phần tôi, tôi tin nơi THIÊN CHÚA ngay khi còn bé tí xíu. Năm lên 7 tuổi, tôi đặt không biết bao câu hỏi về Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA khiến mẹ tôi quyết định cho tôi đi học giáo lý.

Ông Vincent. Tôi may mắn có được cha mẹ cởi mở. Năm tôi lên 5, Ba Má hỏi có muốn được Rửa Tội không. Tôi chấp nhận ngay vì nghĩ đến buổi tiệc tổ chức nơi gia đình với nhiều quà cáp. Lễ Rửa Tội là một trong những kỷ niệm đẹp

nhất trong tuổi thơ tôi. Sau đó, Ba Má tôi lại hỏi có muốn đi học giáo lý vào thứ tư hàng tuần không. Thứ tư là ngày nghỉ. Giữa thú vui theo bạn bè dạo chơi ngoài đồng với việc đến nhà thờ học giáo lý, dĩ nhiên tôi bỏ rơi giáo lý và chọn đi chơi!

Hồi ấy, Giáo Hội Công Giáo và nhà thờ mang hình ảnh ảm đạm. Tôi thấy chỉ có các bà già mới siêng năng đến nhà thờ. Nghĩ như thế nên tôi dẹp nhà thờ qua một bên và bỏ Đạo luôn.

Khi gặp Christelle tôi chỉ được Rửa Tội và không có thêm gì khác. Năm ấy nàng chuẩn bị mừng kỷ niệm lãnh nhận bí tích Thêm Sức. Đức Giám Mục quyết định tụ họp tất cả thanh niên thiếu nữ đã lãnh nhận bí tích Thêm Sức để các bạn trẻ lập lại lời hứa đi theo Đức Chúa GIÊSU KITÔ, trước khi bước vào tuổi trưởng thành. Tôi tham dự buổi cử hành này. Đây là dịp tốt trao cơ hội cho tôi bước chân vào một thánh đường.

Bà Christelle. Như bao bạn trẻ cùng tuổi, sau thời trung học, chúng tôi bắt đầu đi chơi chung và "tỏ tình" với nhau. Rồi chúng tôi quyết định sống chung. Chúng tôi sống chung trong vòng 2 năm tuy vẫn tiếp tục đi học. Đây cũng là thời kỳ Ba Má tôi ly dị. Quá buồn trước thảm cảnh gia đình tan rã, tôi khép chặt cửa lòng, không thêm nghĩ đến Chúa. Tuy nhiên, dù đi bất cứ nơi đâu, tôi luôn mang theo bên mình Cuốn Tân Ước nhỏ và khung ảnh gỗ có vẽ hình Đức Chúa KITÔ. Hai vật thánh này đối với tôi như chiếc bùa hộ mạng, hoặc giống như người luôn mang trong mình tấm ảnh người thân yêu nhất. Và một ngày, Vincent khám phá ra Cuốn Tân Ước của tôi ..

Ông Vincent. Điều làm tôi tức cười nhất là khung ảnh gỗ Đức Chúa KITÔ. Christelle hôn ảnh thánh nhiều đến độ làm khuôn mặt Chúa biến mất. Chúng tôi vẫn còn giữ ảnh đó, nhưng giờ đây gần như chỉ còn là khung gỗ màu trắng! Còn Cuốn Tân Ước thì vẫn nằm trong cái xách tay của nàng.

Thời gian này tôi gặp bà giáo dạy giáo lý cho Christelle. Bà và chồng bà tiếp chúng tôi nơi nhà bà. Trên chiếc lò sưởi tôi thấy bà đặt nhiều ảnh thánh, dấu hiệu tỏ tường cho Đức Tin của ông bà. Các buổi chúng tôi viếng thăm ông bà thường kéo dài mãi tới khuya. Chúng tôi đặt rất nhiều câu hỏi và ông bà giải thích cho chúng tôi nghe về Đức Chúa GIÊSU KITÔ và về Đức Tin Công Giáo. Các cuộc trao đổi tôn giáo gieo vào lòng tôi niềm ước muốn đi xa hơn nữa. Một ngày, lúc ngồi một mình, tôi cầm lấy Cuốn Tân Ước mà Christelle luôn mang theo mọi nơi. Tôi tình cờ mở ra và đọc ngay trang ấy. Rồi tôi đọc tiếp cho đến hết Phúc Âm thứ nhất. Tôi đọc sang Phúc Âm thứ hai và cứ thế, tôi đọc trọn 4 Phúc Âm.

Buổi đọc sách hôm ấy quả là mạc khải đối với tôi. Cuốn sách viết cách đây gần hai ngàn năm lại lan tỏa sự hiện diện. Lạ lùng hơn nữa, tôi có cảm giác mình khám phá ra "chân-lý" ẩn chứa trong Cuốn Tân Ước. Hay có lẽ "chân-lý" vẫn nằm trong trái tim tôi chăng? Qua việc đọc sách thánh này, "chân-lý" lại mạc khải cách chớp nhoáng khiến tôi hiểu ngay: giáo huấn của Đức Chúa GIÊSU vẫn giữ nguyên giá trị cho ngày hôm nay. Vào ngày hôm ấy, chính Đức Chúa GIÊSU đích thân ngỏ lời với riêng tôi. Tư tưởng này khiến tôi vô cùng xúc động.

Lúc đó Christelle và tôi sống chung được một năm. Tôi thầm nghĩ: "Phải chăng đến lúc cần học hỏi thêm về Kitô Giáo?" Đó cũng là năm tôi thi hành quân dịch. Tôi quyết định theo học môn giáo lý nơi văn phòng Cha Tuyên Úy. Vào cuối năm, tôi ước ao được Rước Lễ Lần Đầu và tôi muốn sống biến cố này vào ngày 15-8, lễ Đức Mẹ Linh Hồn và Xác Lên Trời. Bởi lẽ, Đức Mẹ MARIA luôn hiện diện và chân thành giúp đỡ chúng tôi. Năm ấy tôi 23 tuổi.

Để có thể lãnh nhận Mình Thánh Đức Chúa GIÊSU KITÔ tôi phải đi gặp Linh Mục và xin xưng tội. Tôi may mắn gặp được vị Linh Mục rất thân ái. Christelle và vài người bạn đợi tôi bên ngoài. Khi tôi vừa ra khỏi cửa, họ xúm lại hỏi tôi: "Được không?" Tôi trả lời ngay: "Không được gì hết! Cha từ chối ban phép giải tội cho tôi!" Mọi người kinh-ngạc đến chừng-hững!

Tôi ôn tồn lập lại cho mọi người nghe lời vị Linh Mục với tôi:

- Christelle và con, hai đứa con đang sống chung. Đối với Hội Thánh Công Giáo, hai con chưa sống trong sự thật .. Nếu quả thật hai con ước ao sống trong sự thật, hai con phải nghiêm chỉnh nghĩ đến thời kỳ đính hôn. Với tư cách Linh Mục, Cha không thể ban phép xá giải cho con. Con nên đi gặp Đức Giám Mục và trình bày với ngài về trường hợp của hai đứa con.

Đối với tôi, lời vị Linh Mục mang tầm mức thật quan trọng. Tôi nhận ra lời ngài ăn khớp với Tình Yêu Đức Chúa KITÔ đòi buộc trong Phúc Âm. Nếu hôm ấy tôi dễ dàng nhận ơn xá giải, dấu hiệu ơn Chúa tha tội cho tôi, hẳn tôi sẽ cười nhạo chê bai:

- Giáo Hội chỉ là trò bịp bợm! Từ một năm qua tôi chuẩn bị kỹ lưỡng để gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Nhưng Giáo Hội quả ngây thơ, dễ bị lừa như con nít!

Vâng đúng thế! Tôi cần nghe người ta nói sự thật cho tôi biết. Và đây là điều vị Linh Mục vừa làm. Chính ngài vạch rõ cho tôi thấy:

- Tình trạng sống của hai đứa con là như thế. Cha không kết tội hai con nhưng Cha cũng không thể ban phép giải tội cho con nhân danh Đức Chúa GIÊSU KITÔ mà Cha phục vụ. Vì tình yêu Đức Chúa GIÊSU KITÔ, hai con nên đi xa hơn nữa.

Theo lời khuyên của vị Linh Mục, tôi đi gặp Đức Giám Mục. Tôi trình bày cho ngài biết tình trạng sống của tôi và bày tỏ ước muốn được rước Mình Thánh Chúa. Tôi cũng thêm rằng Christelle và tôi, chúng tôi ước ao sống thời kỳ đính hôn để tìm hiểu nhau rõ hơn. Thật vậy, trước đó chúng tôi đồng ý chấm dứt mọi liên hệ tính dục, chờ đợi đến ngày chúng tôi thật sự mãi mãi trao thân cho nhau. Tuy nhiên, tôi cũng thú nhận với Đức Giám mục là hiện tại chúng tôi không đủ tiền

để thuê phòng ở riêng.

Nhìn thấy lòng thành thật của hai đứa chúng tôi, Đức Giám Mục ban phép Giải Tội cho tôi. Tôi được Rước Lễ Lần Đầu và chúng tôi thu xếp lại căn phòng để chúng tôi có thể sống chung một cách khác ..

Bà Christelle. Cùng ngày Vincent xưng tội và rước lễ Lần Đầu, chúng tôi tổ chức lễ đính hôn. Vincent tìm việc làm. Năm đó ghi bước quan trọng trong cuộc đời lứa đôi: chúng tôi thực sự hồi tâm hoán cải, trở về với đường ngay nẻo chính. Ban đầu chúng tôi gặp nhiều khó khăn, bởi lẽ, sống cạnh nhau nhưng không có liên hệ tính dục. Thật không mấy dễ dàng!

Hai tháng đầu, chúng tôi "lao-chao" tưởng như không giữ được lời dốc lòng. Chúng tôi khiêm tốn xin một vị Linh Mục giúp lời cầu nguyện hầu chúng tôi đứng vững trong thử thách. Nhờ vậy mà chúng tôi nếm hưởng được niềm vui của thời kỳ đính hôn. Với ơn Chúa giúp, chúng tôi có thể sống tình huynh đệ như thế trong vòng một năm. Chúng tôi kín mức sức mạnh nơi bí tích Thánh Thể. Trước đó, chúng tôi chỉ đi lễ Chúa nhật. Giờ đây chúng tôi cảm thấy nhu cầu cần tham dự Thánh Lễ ít là một tuần ba lần. Chúng tôi cũng thường xuyên lãnh bí tích Giải Tội. Thật quan trọng cho mỗi hòa điệu trong quan hệ nam nữ của chúng tôi.

Ông Vincent. Chúng tôi không chọn lối sống này để làm hài lòng Giáo Hội hay gia đình. Chúng tôi chỉ linh-cảm tầm quan trọng và sự cần thiết của thời kỳ đính hôn để củng cố mối quan hệ giữa đôi trai gái. Thành thật mà thú nhận rằng, lúc ấy chúng tôi không rõ mình có được chọn để nên duyên vợ chồng không. Chúng tôi tiến quá nhanh và quá xa nên không dành thời gian tìm hiểu lẫn nhau.

Chỉ có điều đáng là tôi luôn tin tưởng vào tình yêu. Tình Yêu đúng nghĩa của nó, ngay cả trước khi tôi biết được một Đấng với danh thánh là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Ngài là THIÊN CHÚA và là Tình Yêu. Vậy thì, nếu có gì mà tôi không muốn lỡ mất cơ hội trong đời tôi, chính là cuộc hôn nhân này. Nói cách nôm na hơn, tôi thật sự yêu Christelle và muốn chọn nàng làm vợ.

Bà Christelle. Cuộc ly dị của cha mẹ tôi làm tôi hoảng sợ. Tôi sợ rồi đây thảm họa cũng xảy ra cho hai chúng tôi. Tôi liền kêu xin Chúa cho chúng tôi những dấu hiệu trong lúc chúng tôi còn ở thời kỳ đính hôn. Nhờ cắt đứt mọi liên hệ tính dục, chúng tôi có thời giờ nhìn lại mỗi người, để cân nhắc kỹ lưỡng trước khi đi đến quyết định chung kết. Dĩ nhiên chúng tôi vẫn tiếp tục yêu nhau nhưng với ý thức trách nhiệm hơn và mối quan hệ của chúng tôi có chiều sâu vững chắc hơn.

Ông Vincent. Khi quyết định rồi, chúng tôi dâng lên THIÊN CHÚA tiến trình hôn nhân của chúng tôi. Thời kỳ đính hôn thay đổi cái nhìn và cung cách hành xử của chúng tôi. Đặc biệt, thời kỳ đính hôn làm phát triển tâm tình triu mến và khả năng đối thoại giữa hai chúng tôi. Chúng tôi có thể nhận định rõ ràng sự khác biệt giữa thời gian đính hôn và sự kiện chỉ thuần túy "sống chung" như đôi trai-gái! Lúc trước, chúng tôi chẳng cần phải nói hết, cũng không bị bắt buộc phải đi đến cùng, vì chúng tôi đâu có ràng buộc nào với nhau. Bây giờ thì trái lại, chúng tôi muốn mọi sự phải được trình bày rõ ràng hầu cùng nhau tìm giải pháp cho vấn đề. Chẳng hạn, chúng tôi trao đổi về các vấn đề liên quan đến thế giới hiện đại, đến việc chọn lựa nghề nghiệp cũng như đến đời sống gia đình và ngay cả đến đời sống vợ chồng trong tương lai. Các trao đổi này thật sự bổ ích cho cuộc sống hai chúng tôi.

Christelle xuất hiện trước mắt tôi hoàn toàn mới mẻ. Vào chính ngày thành hôn, tôi tái khám phá ra hiền thê tôi y như ngày chúng tôi mới quen nhau lần đầu. Hôm nay, tròn 7 năm sau ngày cưới nhau, chúng tôi cố gắng giữ nguyên vẹn tâm tình triu mến và âu yếm chăm sóc nhau. Chúng tôi biết rõ chúng tôi tiếp tục không ngừng khám phá ra nhau. Thật là cuộc hành trình tuyệt diệu và tràn đầy niềm hy vọng!

Bà Christelle. Vào ngày thành hôn, tôi hãnh diện khoác lên mình chiếc áo cưới trắng tinh, biểu tượng cho sự trong trắng. Tận tâm tận tụy, tôi cảm thấy mình tìm gặp trở lại nét trinh nguyên ban đầu. Trên chiếc áo cưới, chính tôi cẩn thận chọn thêm hình vẽ bông huệ: một biểu tượng khác của sự trong trắng. Kể từ ngày hồng phúc ấy, chúng tôi không ngừng tìm cách vừa duy trì tình yêu vừa làm cho tình yêu tăng thêm mãi. Nếu tôi nhìn lại đằng sau, tôi nhận ra mỗi ngày tôi một yêu Vincent chồng tôi hơn. Khi lấy nhau, người ta không thể có cảm tưởng mình không còn có thể yêu nhau hơn nữa .. Không phải như vậy. Trái lại là đằng khác. Tình yêu làm tăng thêm tình yêu. Tôi yêu chồng tôi hơn cách đây 7 năm. Nhiều người cho rằng, sau khi lấy nhau rồi, tình yêu như dần dần tắt lịm. Đó không phải là nhãn quan của đôi bạn Công Giáo. Bởi vì đôi vợ chồng Công Giáo - tay trong tay - cùng nhau tiến bước với sự trợ giúp của ơn thánh đến từ Trời Cao. Đúng thế, chính THIÊN CHÚA là Tình Yêu luôn đổ tràn ngọn lửa tình yêu vào đôi vợ chồng nồng nàn yêu nhau.

Ông Vincent. Cách đây 7 năm, sau thời gian đính hôn và quyết định đi đến hôn nhân, chúng tôi cũng sẵn sàng tiếp nhận mầm sống vào cuộc đời hai vợ chồng. Thế mà, ngày lại ngày trôi qua, chẳng thấy có đứa con nào xuất hiện. Những năm đầu, chúng tôi nhẫn nhục chờ đợi và cam chịu cảnh sống quạnh hiu không tiếng tiếng cười trẻ thơ. Nhưng năm tháng càng trôi đi, nỗi đau khổ của chúng tôi càng tăng dần. May mắn thay, chúng tôi là đôi vợ chồng Công Giáo có Đức Tin sâu xa và chân thành yêu thương nhau.

Bà Christelle. Thời gian thử thách - khi chờ đợi đứa con chào đời - mang lại cho chúng tôi nhiều ý tưởng chín mùi. Chúng tôi hiểu rằng, tất cả đều là hồng ân. Không có gì mất mát cả. Chúng tôi cũng suy tư thật nhiều về mầu nhiệm và về hồng ân sự sống. Ngày nay thì chúng tôi được hồng phúc tiếp nhận đứa con trong mái ấm gia đình chúng tôi. Nó là bé gái và chúng tôi đặt tên cho bé là Abigail nghĩa là Niềm Vui của

CHA. Đó là chặng cuối con đường mà chính THIÊN CHÚA không ngừng làm cho chúng tôi lớn lên trong trách nhiệm và trong ơn gọi. Ý muốn duy nhất của THIÊN CHÚA là làm cho chúng tôi được phát triển và rộng mở cho cuộc sống viên mãn.

... ”THIÊN CHÚA sẽ xuất hiện trên dân Ngài, mũi tên của Ngài sẽ phóng đi như tia chớp. THIÊN CHÚA sẽ thổi tù-và, Ngài sẽ tiến bước trong gió bão phương nam. THIÊN CHÚA các đạo binh sẽ che chở họ, khiến họ nghiền nát và chà đạp những viên đá phóng .. Trong ngày đó, THIÊN CHÚA sẽ cứu thoát dân Ngài, như mục tử cứu thoát đàn chiên. Họ sẽ chiếu sáng trên đất của Ngài như những viên ngọc lấp lánh trên vương miện. Quả thật, họ hạnh phúc biết bao, họ xinh đẹp chừng nào! Lúa mì làm cho thanh niên được nẩy nở và rượu mới làm cho thiếu nữ được vui tươi” (Sách Dacaria 9,14-17).

(“Il a changé ma vie! Dieu je L'ai rencontré”, Tome II, Éditions de l'Emmanuel, 2001, trang 47-56)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt